

det, Udgang til at faae det Udkomne af Lontiden- den til en moderat Betaling. Sa, jeg tror, at det i det Hele vilde fortjene Overveielse, om der ikke burde foranstaltes en ny Udgave af den hele Samling af Forordninger og Love. Der er jo fremkommet en ny, sammentrængt og billig lille Samling, som i mange Retninger fyldestgjør de Forordninger, man kan stille, men som dog neppe egner sig for det rent theoretiske Studium, og de, der studere Rettsvidensskaben, ville derfor i Almindelighed være nødsagede til at anstafte sig den hele store Samling. Dette er efterhaanden blevet til en meget betydelig Udgift, thi man faar ikke denne Samling for stort under et Par Hundrede Kro- ner, og Aar for Aar bliver den naturligvis dy- rere. Men jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at nogle Bind ere udsolgte. Lovsamlingerne for 1850 og for 1870 findes ikke mere i Boghande- len, og man er saaledes henvist til udeløffende at erhverve denne Bogsamling ad antivarist Wei; men som Bestyrer af et Boglegat har jeg gjort den Erfaring, at det ofte er meget vanskeligt for de Studerende at komme i Besiddelse af et Grem- plar; de maa vente, til der leilighedsvis bliver afholdt en Auktion efter en eller anden afbød Jurist, thi det er den eneste Maade, hvorpaa man kan skaffe sig et komplet Exemplar. Sam- lingens Kostbarhed fremkommer jo derved, at den indeholder en meget stor Mængde Stof, som nu ikke har nogenjomhelst Betydning, og det vilde derfor vistnok være meget tidsparende at faae tilveiebragt en ny, kortfattet Samling, som kun medtog, hvad der har blivende videnskabelig Be- tydning. Det maa vistnok betragtes som en Selvsølg, at et saadant Arbeide næppe kunde foregaa uden Medvirken og Tilsyn af det juri- distiske Fakultet, og jeg veed meget vel, at det er en ikke lille Byrde, som derved vilde blive paa- laagt det, men jeg tror ogsaa, at mine Kolleger vilde være villige til i Sagens Interesse at paa- tage sig denne Byrde, naar den høitærede Mi- nister maatte finde Anledning til at skide til Foretagendets Sværtsættelse.

Dagger: Jeg har forskjellige Bemærknin- ger, jeg kunde ønske at gjøre vedrørende det fore- lagte Finantslovsforslag og da navnlig vedrørende den for Diebliffet tilstedeværende finantsielle Sta- tus; men da jeg formentlig ved en senere Lei- lighed, nemlig ved Behandlingen af det indbragte Lovforslag om Nedsættelse af Stempelgebyrterne, vil faae Leilighed til at udtale mig om disse Punkter, skal jeg ikke idag gaa nærmere ind der- paa, men nøies med at talke den sidste ærede Taler (Scharling) for den ialtfald theoretiske Sym- pathi, han udtalte for nævnte Lovforslag og der- igjennem efter min Mening ogsaa for den Tanke, der ligger til Grund for Indbringelse deraf, nemlig Lettelse i Skattebyrderne, Nedsættelse i Skatterne, særlig til Fordel for de Ubedulede.

Jeg skal, som sagt, ikke gaa nærmere ind herpaa, men fatte mig meget kort, idet jeg skal nøies med at henlede Opmærksomheden paa et Punkt, der efter min Mening er af allerstørste Bigtighed, og som jeg mener maa være særlig Gjenstand for Finants- udvalgets Opmærksomhed, nemlig Spørgsmaalet om de to Posteringer, der ikke længer findes paa § 26: Lønningstillæget til Statsembedsmændene og Tilskudene til Skolefondene til Understøttelse for Skolelærere. Det er dette Things Medlemmer tilstrækkelig bekendt, hvorledes en 10 Maaneders Samling i denne Sommer endte, uden at føre til noget Resultat med Hensyn til det første Punkt, Lønningstillæg til Statsembedsmændene, og det er min Mening, at det er i høi Grad betænkeligt, at denne Sag ifjor af det nuværende Ministerium blev bragt ind i et Spor, hvor den har haft meget vanskeligt ved at komme frem. Things ærede Medlemmer vilde erindre, at det styldes privat Initiativ fra dette Thing, at Lønning- stillæget til Embeds- og Bestillingsmændene op- rindelig kom frem her i Samlingen 1873—74 — jeg var selv en af de oprindelige Forslags- stillere i nævnte Samling. Det vil ligeledes erindres, med hvor meget Besvær det var forbun- det at faae Tillæget vedtaget, og hvorledes man i Foraaret 1875 endte med at naae til en Over- enskomst, i Kraft af hvilken Lønningstillæget kom ind paa Finantsloven, hvor det ogsaa har staaet indtil ifjor, og det er min Mening, at dersom Ministeriet ikke ifjor Efteraar havde udeladt Til- læget af Finantslovsforslaget, vilde det aldeles sikkert have staaet paa den nu gjældende Finants- lov, saa at altsaa det her foreliggende Resultat, en 10 Maaneders Samling uden Lønningstillæg til Embedsmændene, viser, hvilken stor Zeil der blev begaaet ved Lønningstillægets uforklarlige Fjernelse fra Finantslovsforslaget ifjor. Det er imidlertid ikke min Hensigt at rippe op i gamle Synder og at paavise, hvem Embedsmændene sær- lig kunne talke for det manglende Tillæg; jeg vil kun udtale, at for mig stiller det sig saaledes, at det, der foreligger her som Resultat i saa Henseende af forrige Samlings Bestræbelser, nem- lig at der overhovedet ikke endnu er kommet til- stede nogen Bestemmelse om Lønningstillæg til Statsembedsmændene for indværende Aar, og her under ingen Omstændigheder gjentage sig, og saa- vidt jeg kan se, er der efter Forholdene paa Rigs- dagen og særlig efter Forholdene i dette Thing Grund til at antage, at et Lønningstillæg til Embeds- og Bestillingsmændene lettest fremkommer, naar man vender tilbage til Standpunktet fra 1875, ligesom jeg tror, at et saadant midler- tidigt Lønningstillæg korrektest staaar paa Finants- loven. Jeg benægter selvfølgelig ikke, at det ogsaa kan gives ved særlig Lov, men min Me- ning er, at det korrektest staaar paa Finantsloven, ligesom det er givet, at der ikke mellem de for- skjellige Faktorer af Lovgivningsmagten er opnaaet